

Daňová uznateľnosť výdavkov na dopravu zamestnanca

Zabezpečenie dopravy zo strany zamestnávateľa uvedenej ako uznaný daňový výdavok legislatívne upravuje § 19 ods. 2 písm. s) bod 1 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov (ďalej ZDP). Doprava zamestnancov na miesto výkonu práce a späť je pre zamestnávateľa daňovým výdavkom, ak spĺňa obe nasledujúce podmienky:

- verejným poskytovateľom pravidelnej dopravy nie je doprava preukázateľne vykonávaná vôbec alebo v rozsahu zodpovedajúcom potrebám zamestnávateľa a
- zamestnávateľ na tento účel prepravy využíva motorové vozidlá zatriedené do kódu Klasifikácie produktov 29.10.3 na prepravu 10 a viac osôb (napr. mikrobús, autobus).

Žiadny osobitný predpis bližšie neurčuje, čo vyjadruje slovné spojenie „verejným poskytovateľom pravidelnej dopravy nie je doprava preukázateľne vykonávaná vôbec alebo v rozsahu zodpovedajúcom potrebám zamestnávateľa“. To znamená, že zamestnávateľ si musí sám individuálne zhodnotiť svoju situáciu a skutočnosti, či doprava vykonávaná verejným poskytovateľom pravidelnej dopravy je pre jeho potreby dostačujúca alebo nie. Samotný proces posúdenia situácie i podmienok a výsledok zhodnotenia stavu by si mal zamestnávateľ zdokumentovať v internej smernici spoločnosti. Následne v prípade daňovej kontroly vie preukázať, že má splnené podmienky, ktoré sú zadefinované v § 19 ods. 2 písm. s) ZDP.

Ak zamestnávateľ zabezpečuje pre svojich zamestnancov dopravu do zamestnania a späť aj napriek tomu, že doprava je vykonávaná verejným poskytovateľom pravidelnej dopravy, ktorá zodpovedá potrebám zamestnávateľa, potom sa nejedná o zabezpečenie dopravy podľa § 19 ods. 2 písm. s) ZDP. Taktiež nemôže zamestnávateľ postupovať podľa tohto paragrafu v situácii, ak by na prepravu zamest-

nancov využíval motorové vozidlo zatriedené do iného kódu Klasifikácie produktov.

Příklad č. 1: *Spoločnosť zabezpečila pre svojich zamestnancov dopravu na miesto výkonu práce, pretože doprava verejným poskytovateľom pravidelnej dopravy nie je v ranom čase dostatočne zabezpečená. Zamestnanci sa nevedia včas dostaviť na začiatok rannej zmeny. Spoločnosť poskytla na dopravu zamestnancov tri 8-miestne mikrobúsy. Sú tieto výdavky na dopravu pre zamestnávateľa daňovo uznateľné?*

Odpoveď: Výdavky vynaložené zamestnávateľom na dopravu svojich zamestnancov na miesto výkonu práce nie sú daňovo uznateľné, pretože nie sú súčasne splnené obe podmienky definované v § 19 ods. 2 písm. s) ZDP. Osemmiestny mikrobús nepatrí do kódu Klasifikácie produktov 29.10.3.

Čo to znamená pre zamestnanca?

Poskytnutie dopravy pre zamestnanca do práce a späť patrí medzi významné zamestnanecké benefity. Od 1. 1. 2021 sa upravil výpočet výšky nepeňažného plnenia poskytnutého zamestnancovi vo forme zabezpečenia dopravy na miesto výkonu práce a späť. Zamestnávateľ vyčísľuje vynaložené prostriedky na jedno miesto motorového vozidla bez ohľadu na to, či je obsadené alebo nie. Táto suma sa bude považovať za nepeňažné plnenie pre zamestnanca podľa § 5 ods. 7 písm. m) ZDP. Nepeňažné plnenie poskytnuté zamestnancovi od zamestnávateľa je od dane oslobodené v úhrnnej sume najviac 60 eur/mesiac, ak sú súčasne splnené obe podmienky v § 19 ods. 2 písm. s) ZDP. Ak nepeňažné plnenie prepočítané na 1 miesto v motorovom vozidle presiahne 60 eur, do základu dane alebo čiastkového základu dane sa zahrnie len prevyšujúca hodnota nad 60 eur.

